

Full diocesà

21 de febrer del 2016

p5 – Viu la Quaresma amb la Delegació de Joves

p6 i p7 – Tres experiències vitals de Bergoglio

Històrica fita ecumènica

El papa Francesc i el patriarca ortodox rus Kirill es van trobar el proppassat divendres 12 de febrer a l'Havana (Cuba). Ha estat un pas molt important per a trencar segles de separació.

El Pontífex i el patriarca van signar una declaració conjunta en què es lamenta la pèrdua de la unitat i es diu, per exemple: «Conscients dels molts obstacles que cal superar, esperem que la nostra trobada contribueixi a l'obtenció de la unitat que ens va manar Déu i per la qual Crist havia pregat.» Es diu clarament: «No som competidors, sinó germans; hem d'arrencar d'aquest concepte executant totes activitats relacionades amb els nostres llaços i contactes amb el món exterior. Instem els catòlics i els ortodoxos de

tot el món a aprendre a viure junts en pau, amor i harmonia els uns amb els altres.»

La declaració fa especial referència a la persecució dels cristians a l'Orient Mitjà i al nord d'Àfrica i es demana la fi de la guerra i el terrorisme a Síria i a l'Iraq. També fa una valoració de la situació de la família, especialment a Occident, lamentant l'equiparació d'altres formes de família amb el matrimoni entre home i dona, i fent una crida contra l'avortament i l'eutanàsia.

Aquest pas important pot facilitar un canal de diàleg entre catòlics i ortodoxos i una futura visita del Papa a Rússia, somni que Joan Pau II no pogué mai realitzar.

«Mira el cel i posa't a comptar les estrelles... així serà la teva descendència»

Diumenge II de quaresma / Cicle C

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència.» Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: «Jo sóc el Senyor, que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge.» Abram preguntà: «Quina garantia me'n doneu, Senyor?» Ell respongué: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí.» Li portà tots aquests animals, els partí per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatré's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits. Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: «Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Euftrat.» (15,5-12.17-18)

Salm responsorial

El Senyor m'il·lumina i em salva.
(Salm 26)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, [seguiu el meu exemple i fixeu-vos en els qui viuen segons el model que teniu en mi. Us ho he dit sovint i ara ho repeteixo amb llàgrimes als ulls: N'hi ha molts que, pel seu estil de viure, són contraris a la creu del Crist. El terme on s'encaminen és de perdició, el déu que adoren és el ventre, i la seva glòria, la posen en les parts vergonyoses; tot el que aprecien són valors terrenals. Però] nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers. Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meva corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus. (3,17-4,1)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es trasmudà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem. Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: «Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo.» Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol. Ells guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist. (9,28b-36)

«Llavors del núvol estant una veu digué: "Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo"»

Agenda

Lit. hores: Setmana II

22 dilluns

—La Càtedra de Sant Pere, apòstol
—Santa Elionor, verge
I Pere 5,1-4 / Salm 22 /
Mateu 16,13-19

23 dimarts

—Sant Policarp, bisbe i màrtir (†155)
Isaïes 1,10.16-20 / Salm 49 /
Mateu 23,1-12

24 dimecres

—Sant Modest, bisbe (†486)
Jeremies 18,18-20 / Salm 30 /
Mateu 20,17-28

25 dijous

—Sant Romeu, religiós
—Sant Bartomeu de Poblet, abat
Jeremies 17,5-10 / Salm 1 /
Lluc 16,19-31

26 divendres

—Sant Nèstor, màrtir (s.III)
—Sant Alexandre bisbe (250-326)
Gènesi 37,3-4.12-13a. 17b-28 /
Salm 104 / Mateu 21,33-43.45-46

27 dissabte

—Sant Gabriel de la Dolorosa,
religiós (1838-1862)
—Sant Baldomer, sots-diacon (†660)
Miquees 7,14-15.18-20 / Salm 102
/ Lluc 15, 1-3.11-32

28 diumenge III de Quaresma / Cicle C

—Sant Romà, abat (c.390-460)
Èxode 3,1-8a.13-15 / Salm 102 / I
Corintis 10,1-6.10-12 / Lluc 13,1-9

Somnis i profetes. Albirant Jerusalem

Josep Molist i Rifà, prev.

Des de la muntanya del Tabor, en un dia clar, es pot albirar perfectament la ciutat de Jerusalem. Des d'allí es pot identificar el lloc on s'esdevindrà la mort, resurrecció i ascensió, és a dir, l'èxode (traspàs) de Jesús. La transfiguració és un moment místic. Elies i Moisès són personatges celestials. Jesús dialoga amb ells. La muntanya és el lloc de trobada amb el Senyor i el núvol expressa la seva presència misteriosa. Mentrestant, els deixebles de l'Església incipient havien entrat en la fase *rem* (de somni profund). En aquell moment encara no podien comprendre que el camí del sofriment és el que porta a la glòria. L'evangelista emfatitza que és l'oració la que transfigura el rostre de Jesús.

Remuntant-se als orígens de la Revelació, la primera lectura ens posa davant aquell capvespre, quan el sol se n'anava a la posta (moment de l'oració vespertina), en què Abram —esgarrifat— penetrà en el la profunditat del seu propi ésser a través del son que dona pas al somni. L'autor descriu com el Senyor es manifestà en plena nit, i es mostrà subtilment i delicadament al patriarca, confirmant-li, així, la promesa. Moment encara primigeni, prelu di incipient del pacte del Sinaí, d'alguna manera esdevé el pròleg de l'Aliança Nova i eterna que s'acomplirà en Jesús.

La segona lectura completa la interpretació de l'evangeli. Sant Pau, ciutadà de l'imperi romà, sap molt bé què vol dir tenir la ciutadania en el cel.

La imatge

La Transfiguració (1480-85). Giovanni Bellini. Museu de Capodimonte (Nàpols).

Jesús puja a la muntanya a pregar. Mentre pregava, Jesús es trasmudà i els apòstols van veure la seva glòria i van sentir el Pare que deia: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo.» Nosaltres també necessitem la pregària que ens submergeixi en el núvol de la presència de Déu i que ens doni coratge per a perseverar en l'escolta i el seguiment de Jesús.

S'obre l'Any Torras i Bages en el centenari de la seva mort

Redacció

El diumenge dia 6 de febrer es va obrir l'Any Torras i Bages, dins el projecte Episcopos, amb una missa commemorativa del centenari de la seva mort, que s'esqueia justament aquell dia. El bisbe de Vic, Romà Casanova, va presidir l'eucaristia, que va comptar amb l'assistència de familiars de l'homenatjat i, entre altres, Mn. Joan Casas, vice-postulador de la causa de canonització de Torras i Bages, i Enric Vendrell, director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya. Destaquem alguns fragments de l'homilia episcopal:

«L'Església, l'any 1992, per boca de sant Joan Pau II, papa, va reconèixer les seves virtuts humanes i cristianes viscudes en grau heroic. Per això li podem donar amb tota veritat el títol de venerable. Però no ens hem de parar en això. El nostre deure és el de promoure la seva fama de santedat i demanar a títol personal la seva intercessió en les nostres contingències, per tal que la veu del Senyor, amb el signe

dels miracles, sigui harmoniosa amb la veu del poble i de l'Església. Si el Senyor veu en nosaltres la fe i la pregària, certament que ens farà el do de la canonització del venerable Josep Torras i Bages.»

«Per a ell és inseparable l'amor a la terra i la seva gent de la fe cristiana que l'ha afaiçonat. Per a ell estimar la cultura i la llengua del país era estimar la fe en Crist que ho ha fet possible. Josep Torras i Bages veia ben clar que ha estat la providència de Déu la que ha fet possible aquest país que té un cor, una ànima profundament cristiana. La seva visió té un objectiu ben clar: salvar la fe cristiana en aquest poble, el qual expressa i viu aquesta fe en una llengua i una cultura ben pròpies. No és solament la defensa d'unes arrels cristianes, sinó el treball i la lluita, amb totes les armes de la veritat i la caritat, de la vida profundament cristiana del poble que viu en aquesta terra.»

Any Sant de la Misericòrdia: guanya el Jubileu a la Catedral de Vic

Horari diari de confessions: matí de 10 a 12, tarda de 5 a 7.

Exposició «9 Km» de Marc Sanyé al Seminari de Vic

Seminari de Vic

El Seminari Vic acull, fins al 24 de març, l'exposició fotogràfica «9 Km», del fotoperiodista osonenc Marc Sanyé, que se centra en el drama dels refugiats que arriben diàriament a Grècia. El títol de l'exposició respon, de fet, als quilòmetres de mar que separen la costa turca de les illes gregues de Lesbos i Kos, una de les moltes entrades a Europa. Només en el 2015 es calcula que han arribat a l'illa unes 400.000 persones refugiades i que n'han mort unes 500 intentant creuar el mar Egeu. Turcs, afganesos, iraquians i sirians fugen dels seus països d'origen per deixar enrere la guerra, l'opressió i la pobresa i emprenen un viatge desesperat, a través d'un mar no sempre amable, a la recerca, també desesperada, d'una vida més digna.

Aquest moment tan actual i tan colpidor és el que mostra l'exposició

fotogràfica de Marc Sanyé. El fotoperiodista osonenc relata aquest instant amb sinceritat i franquesa, sense artifici i sense tremendismes. De fet, el Seminari Vic acull aquesta exposició complementant la seva implicació amb aquesta situació d'emergència social i és que està previst que l'edifici sigui el quart punt d'acolliment de persones refugiades establerts pel Comitè d'Acolliment a Catalunya de les Persones Refugiades, quan aquestes arribin al territori català.

L'exposició, que es troba situada en un dels passadissos nobles de l'edifici, s'emmarca en la programació de febrer de Vic Capital de la Cultura Catalana 2016 dedicada a la fotografia i es podrà visitar gratuïtament fins al 24 de març, de dilluns a diumenge, a qualsevol hora del dia, ja que l'edifici no tanca al públic.

Notícies Breus

Viu la Quaresma amb la Delegació de Joves

Redacció

Ara que acabem d'entrar en la Quaresma, repetim l'experiència de «The return», que tant èxit va tenir l'any passat. Es tracta de passar un cap de setmana de convivència, reflexió, amics, diversió i pregària per a adolescents d'ESO i batxillerat, amb un únic objectiu: descobrir Jesús. Aquest Any de la Misericòrdia podràs deixar el costat fosc per a convertir-te en un Jedi de la misericòrdia! Lloc: Castellnou de Bages, els dies 27 i 28 de febrer Edats: de 14 a 17 anys Contacteu amb la Delegació de Joves del bisbat i inscriviu-vos a www.jbvic.com o joves@bisbatvic.com.

24 hores per al Senyor

Divendres vinent, 4 de març, i fins l'endemà, seguint les indicacions del Sant Pare per a la Quaresma i també, especialment, per a aquest Any de la Misericòrdia, tindrà lloc en diferents punts de la diòcesi la iniciativa «24 hores per al Senyor». Es tracta de vint-i-quatre hores d'adoració al Santíssim, amb celebracions penitencials per a combatre la globalització de la indiferència, en expressió del Papa. N'informarem detalladament en la pròxima edició del Full.

Tres fets de la vida del Sant Pare relacionats amb la misericòrdia i la confessió

Redacció

En aquesta Quaresma voldríem aprofundir en un dels temes més freqüents en la predicació del papa Francesc: el sagrament de la penitència. Tant insisteix en el tema que algú ha anomenat Francesc com el «Papa de la confessió». Avui repassarem alguns fets de la vida del papa Francesc que estan especialment relacionats amb aquest sagrament:

La seva vocació sacerdotal

Era el 21 de setembre de 1953, memòria de l'apòstol sant Mateu, Dia de l'Estudiant a l'Argentina, que coincideix amb el Dia de la Primavera, que se celebra amb una gran festa. Jorge Mario Bergoglio tenia uns disset anys. Ell ho ha explicat més d'una vegada:

«Abans d'anar a la festa vaig passar per la parròquia a la qual assistia i vaig trobar un sacerdot que no coneixia i vaig sentir la necessitat de confessar-me, i aquesta va ser per a mi una experiència de trobada, vaig trobar algú que m'esperava.»

«No sé què va passar, no ho recordo, no sé per què aquest sacerdot era allí o per què vaig sentir aquesta necessitat de confessar-me, però la veritat és que algú m'esperava, m'estava esperant des de feia temps i després de la confessió vaig sentir que alguna cosa havia canviat.»

«Jo no era el mateix, havia sentit una veu, una crida. Em vaig convèncer que m'havia de convertir en sacerdot, i aquesta experiència en la fe és important», ha explicat en diverses ocasions el Sant Pare

Més endavant, en record d'aquest esdeveniment, el sacerdot Bergoglio, en ser escollit per a bisbe, va triar com a lema una expressió de sant Beda que fa referència a la vocació de sant Mateu, la festa del qual és justament el 21 de setembre: «Miserando atque eligendo» (El va mirar amb misericòrdia i el va escollir). El papa Francesc conserva aquesta frase en el seu escut pontifici.

Una crisi personal a cinquanta-dos anys

Bergoglio era un jesuïta de cinquanta-dos anys quan deixà de ser provincial de la Companyia de Jesús. Es traslladà a Córdoba (Argentina) i experimentà una greu crisi interior. Es passava hores pregant davant el Santíssim, i els seus superiors temien per la seva salut. Durant anys havia ocupat càrrecs de govern, mestre de novicis i provincial, i sentia que el seu «cor estava adolorit, ferit, rancorós i incapaç de perdonar».

Els anys a Córdoba van ser per a ell com un exili i va experimentar el perill d'una «nostàlgia romàntica» sobre la seva vida, experimentava una soledat envers els altres i Déu. Però durant dos anys va dedicar-se al sagrament de la penitència:

«Durant dos anys vaig ser confessor a la residència de Córdoba (en la foto), que es troba en ple centre, al costat de la Universitat. Allí es confessen els professors, els estudiants universitaris i gent dels barris, que quan va a fer alguna cosa al centre ho aprofita per a confessar-se, ja que el capellà de la seva parròquia no té temps el diumenge perquè ha de dir moltes misses. Vaig notar que entre ells hi havia gent que es confessava bé, és a dir, que no perdia el temps en digressions, sinó que deia el que havia de dir. Mai no deia una cosa que no fos un pecat. Parlava amb molta humilitat...»

«En els dos anys dedicats gairebé exclusivament a meditar, pregar i confessar, Bergoglio va experimentar la misericòrdia i va conèixer els grans sofriments de molts que acudien confessar-se, dones que havien avortat, prostitutes i moltes altres persones castigades per circumstàncies de la vida. Va conèixer un món diferent

d'aquell en el qual s'havia mogut durant vint anys i hagué d'aprendre una pastoral diferent.»

La jubilació que no arribà

El cardenal Bergoglio tenia prevista la seva jubilació com a arquebisbe de Buenos Aires l'any 2013, però l'Esperit Sant li va canviar els plans i fou elegit Papa després de la històrica renúncia de Benet XVI. Ja tenia elegida una habitació a la Llar Sacerdotal de Buenos Aires, on viuen els sacerdots ancians, i pensava dedicar-se especialment a la direcció espiritual i a confessar. Un dels seus entrevistadors ha declarat recentment: «El Santa Pare troba a faltar confessar.»

Ara fa un any, a la basílica de Sant Pere, el Papa va presidir una celebració penitencial. Ell mateix va rebre el perdó en un confessor i després es va posar en un per impartir el sagrament de la reconciliació a algunes persones. Durant aquesta celebració va anunciar la convocatòria del Jubileu de la Misericòrdia. Misericòrdia i confessió, intrínsecament unides en la vida i la predicació del papa Francesc.

El llibre

Un amor sense límits: les 14 obres de misericòrdia

Norbert Miracle (ed.)

Editorial Claret

Aquest llibre ressegueix les anomenades «catorze obres de misericòrdia», set de corporals i set d'espirituals, segons la tipologia emprada en els tradicionals catecismes catòlics, que molts havíem après d'infants i que són de la més urgent d'actualitat. Es tracta, com ha proposat el papa Francesc en *Misericordiae vultus*, la butlla de proclamació del Jubileu Extraordinari, de respondre a catorze actituds fonamentals que tradueixen la vida cristiana en termes de misericòrdia. Les accions que se'n deriven són nombroses i variades, i cal una sana imaginació per a anar extraient conseqüències dels catorze enunciats. Són «obres» que es poden multiplicar i créixer en la mesura de les necessitats que sorgeixen en el nostre món i en els diversos contextos que el configuren. Per això la divisió entre «corporals» i «espirituals» pretén cobrir tots els àmbits de la vida.

Acostar-se al sagrament de la reconciliació

Romà Casanova, bisbe de Vic

Un dels signes del nostre temps és, amb paraules del sant pare Francesc, que «moltes persones estan tornant a acostar-se al sagrament de la reconciliació i, entre elles, molts joves que solen retrobar el camí per tornar a Déu» (MV, 17). En la santa Quaresma hem de retornar al sagrament del perdó per experimentar l'amor misericordiós de Déu. El Papa és ben clar: «Novament posem en el centre amb convenciment el sagrament de la reconciliació, perquè ens permet de tocar en la pròpia carn la grandesa de la misericòrdia. Serà per a cada penitent font de veritable pau interior» (ibídem). Redescobrim el sagrament de la confessió. Deixem les reticències i malentesos. Acostem-nos a les fonts de la misericòrdia.

No hi pot haver Any Sant de la Misericòrdia sense els confessors. I, a nivell personal, tampoc no hi pot haver Any de la Misericòrdia sense celebrar la reconciliació amb esperit de penediment i de conversió. Redescobrir el ministeri de la misericòrdia propi dels sacerdots és una necessitat vital per a la nostra Església. És la història del peix que es mossega la cua. Uns diuen que els fidels no demanen confessar-se. Els altres, que els sacerdots no es posen al confessionari. Però jo em pregunto a mi mateix:

¿Puc, de veritat, exercir el meu sacerdoci sense practicar el ministeri de la misericòrdia? El nostre ministeri és indispensable per al perdó dels pecats sacramental. La nostra escolta i el discerniment del penediment és necessari. Però també em pregunto: Com podria viure la vida cristiana autèntica sense rebre el sagrament de la reconciliació? És també una necessitat vital poder expressar el meu penediment amb la confessió dels meus pecats. Com diu el salm: *Mentre jo callava la culpa, se'm consumien les forces* (32,3).

El Sant Pare ha enviat el Dimecres de Cendra als *Missioners de la Misericòrdia*, per tal que siguin un signe de la sol·licitud maternal de l'Església pel poble de Déu, perquè entri en profunditat en la riquesa del misteri de la misericòrdia divina, tan fonamental per a la nostra fe. Si Déu vol, dos d'aquests missioners estaran entre nosaltres en la santa Quaresma. Ells ens exhortaran a acollir i viure la misericòrdia que té la seva font en Déu mateix, i exerciran el ministeri de confessors, sabent que tindran l'autoritat, donada pel mateix Sant Pare, de perdonar també els pecats que estan reservats a la Seu Apostòlica. La gràcia del perdó i de la misericòrdia serà abundosa entre nosaltres.

